

Publicerad 2013-05-07 17:37 av Eriizas

En novell, i kapitel, som handlar om en flicka med flera psykiska problem.

Men hon stöter på fler problem på sin väg än hon kunde ana.

En berättelse om vissa människors verklighet, och hur fel allt kan bli, även när det känns rätt.

(Kolla föregående

Hon som kallades Leslie - 3

Hon tog några lugnande, den här gången Stesolid, att gå till butiken, som bara låg runt hörnet från lägenheten var en stor utmaning, ett riktigt uppdrag!

Tog även med sig några extra i väskan, utifall ångesten anlände igen.

Leslie sköljde ned sina 5 Stesolid på 10mg/styck med ett glas Coca-Cola Zero.

Hon var rädd för kalorier, i dagens samhälle är alla det, eller verkar vara det..

Varje rubrik, i varje tidning kretsar kring viktnedgång, hur skall man undvika det!?

Samtidigt, som samma tidning skriver att man skall älska sig själv för den man är, oavsett hur man ser ut, oavsett hudfärg, vikt, eller annat man kan hänga upp sig på.

Jävligt lätt att säga när man är 1.70m och väger 50 kg!

Leslie var inte så lång, en av de kortare, och absolut inte smal (i hennes egna ögon), hennes BMI låg på hälsosamma 22,4, men som alla ätstörda vet, räcker inte en "normal" vikt, hon hade bestämt sig för att nå BMI 16 - DET var hennes mål!

När effekten av Stesoliden började ge något resultat steg hon ut ur lägenheten, men inte innan ha kollat att allt var avstängt - lampor, TV, klockradio, spis, allt som kunde orsaka en eventuell brand.

En lång process, då allt måste dubbel-och trippelkollas.

Sedan var det hennes noja över att ha glömt något hon behöver på vägen till affären.

Plånbok (med innehåll) - check

Nycklar - check

Mobil - check

Hörlurar - check

Tändare - check

Stesolid - check

Leslie låser dörren , men innan hon stiger ut i trapphuset tvivlar hon ändå på sig själv - som vanligt...

Hon öppnar väskan.

Plånbok (med innehåll) - check

Nycklar - check

Mobil - check

Hörlurar - check (Lyssnade redan på Billy Idol's "John Wayne")

Tändare - check

Stesolid - check

Hon var redo.

Egentligen.

Egentligen inte.

Leslie gick ned för trappan, hon bodde på andra våningen och det fanns en hiss i huset, som till och med fungerade, men hennes rädsla för att bli instängd, för att fastna mellan våningarna, behöva krypa ut ur hissen halvvägs och hissen skulle börja åka igen - vilket skulle resultera i att hennes fot blev kapad eller något annat - allt det där gjorde att hon undvek dem till den högsta graden, endast i nödfall.

"Och på detta vis" tänkte hon för sig själv "bränner jag mer kalorier också!"

Att ta sig ned för trappstegen var enklare än att behöva gå uppför dem, varför?

Kan berättade det lite senare.

När hon äntligen tagit sig ned till portdörren stöter hon på en granne, en granne med "den där blicken".

Ni vet, den som dömer en innan man ens hunnit säga: -"Hej!"

Leslie tittade ned i golvet av skam, av att bli dömd, hon visste att blicken handlade om att hon var ett fetto.

I "verkligheten" hade grannen knappt lagt märke till Leslie, utan hade fullt upp med sitt eget, skyndade hem under lunchen för att hinna förbereda mat till sina barn till middagen.

Redan då kände Leslie sig illa till mods, nu ville hon verkligen inte ut ur lägenheten, men hon visste också att utan cigaretter var det kört.

Hon MÅSTE tvinga sig, hon har ingen butler som handlar åt henne.

Inte för att det hade direkt hjälpt när hon hade så svårt för att lita på andra.

Men bakgrunden till det kan vi också ta längre fram..

Hon öppnade den stora, tunga portdörren och möttes av solsken och en Stesolid-kick!

Hon log för sig själv.

Det hade hon inte gjort om hon visste hur dagen skulle utveckla sig..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eriizas med Poeter.se id #44537 innehar upphovsrätten